

עין משפט
גר מצודה
קז:

א ב ג ד ה ו ז ח ט י
יב יג יד יו יז יח יט
כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַר עָמָם
יִשְׂרָאֵל וְנֶחֱדָתָם מִכָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ כִּי בְּכָל הַיּוֹם
נִסְתַּחֲרָה לְפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְנִסְתַּחֲרָה לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִסְתַּחֲרָה
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

הגהות הב"ח

(א) גם' אלה מאי פתוך
למנחה קטנה חנן סוף:
(ב) שם כאלרבע שעות
לדודו דמי:

גליון הש"ס

תוֹס' ד"ה שוהה ב' י"ב.
ע"י תענית מה ע"כ רש"י
ד"ה שכן מליט:

מוסף רש"י

מטביל. הא דנקט מטביל,
שכל מאכלס על די עיצול
היה (תורה יז).

ואת ראשיתו נתת. ואפילו אחר שיעשה פסח חסור כדי של יתור לאכול יעשה פסח שלם כראוי: **דילמא** אתי אביה נזה. ואינה חבילה דאמרין בפרק בתרא דיומא האוכל חבילה גסה ביום הכפורים פטור ומשה דלמרי' במיר

דף ג. גבי פסח זה שאכלו אכילה
 גסה ופושעים יכשלו גם ופריך
 ריקות ליה נהי דלא עביד מזה מן
 המזבחנות פסח מיהא קא עביד וזמור
 וי"ב דתרי גווני גסה וקא אמת
 ויב"ב ויש אכילה גסה שאני ממזה
 לאכול קא יש בה טעם וזה דפסח
 האכל על השבע היינו שמהא לאכול
 וי"ב ועד וי"ב לחין לו לקיתו
 כיון שקיים מזה פסח אע"פ שלא
 קיים מזה אכילה דאכילת פסחים לא
 נעמכבא וי"ב שפירש רש"י דנקט
 מזה משום דשייך אפילו בזמן
 הליכא פסח לא נהירא דאפילו הו
 טעמא משום פסח אקור בזמן הזה
 דמזבח במקור גבי רי שם דהו
 תבי כלי יומא כעניינא ופירוש "אחר
 שיקר שפ"י דנקט מזה דכאמרי
 מועטת הו אכילה גסה: **אפי'**
אמרש הדין. מ"י רש"י מן כשר
 מבני חשמונאי היה ולא דק בדבוסה
 דף מ. אמר "אמר" מלמד אמן
 שדין מן קדש וגו' ענין דמוע:
שדירה גרי' לאבדו בתשע שעות.

⁹ וי"מ לפי שדרך מלכים
¹⁰ עומד בו' ששנים ודיק מחסדו בתלמיד

[illegible]

או דילמא סמוך למנחה קטנה. בתשע שעות כשהוא מאחר בפרק המיד (ועל דף נט); ומשום מלה. שיצא לה כשהוא מאחר; אגריס מלך. לא היה אוכל עד תשע שעות; אי אמרם בשלמא סמוך למנחה קטנה היינו רבוסים. דאע"ג דשדיו לא אכל חמו איסוריה אכתי לא

ואתי לאימנועי מלמיעבר פסחא או דילמא
סמוך למנחה קמנה תנן ומשום מצה דילמא
אתי למיכלה למצה אכילה גסה אמר רבינא
ת"ש אפילו אנריפס המלך שהוא גיל לאכול
בכתשע שעות אותו היום לא יאכל עד שתחשך
אי אמרת בשלמא סמוך למנחה קמנה תנן
היינו רבותיה דאנריפס אלא אי אמרת סמוך
למנחה גדולה תנן מאי רבותיה דאנריפס חל
איסור עליה מעיקרא ^(א) אלא "סמוך למנחה
קמנה תנן סוף סוף מאי רבותיה דאנריפס תש
מטיא ליה זמן איסורא מהו דתימא תשע
שעות לאנריפס כארבע שעות ^(ב) דידן דמי
קמ"ל אמר רבי ^(ג) (יוסי) אבל מטביל הוא
בכמיני תרגימא ר' יצחק מטביל בירקי תניא
נגמי הכי ^(ד) השמש מטביל בבני מעיין ונותנן
לפני האורחים ואע"פ שאין ראיה לדבר
וכר לדבר שנאמר ^(ה) יגירו לכם ניר
ויאל תורעו אל קרצים ^(ו) רבא יהוה שתי חמרא
ככולי מעלי יומא דפיסחא כי היכי דניגריה
לליביה דניכול מצה טפי לאורתא אמר רבא
מנא אמינא לה דחמרא מיגדר גריר דתנן
בין

בין
או דילמא סמוך למנחה קטנה. והיינו
בגמר ט' שעות תתשע שעות ומחצה
היו זמן ההקדמת תמיד של כל השנה כשהוא מאוחר להשבתא משום
אזינועי מפסק לילא דערב הפסק היה התמיד קרוב בשמיטה ומחצה
הפסקא אחריו מיד לפיכך אם בא לחסול סמוך למנחה קטנה דהיינו
בגמר תשעה וכבר נשטת הפסק ואין כאן לחוש אלא משום מזה שלא
אכלנו אכלה גסה. ונהי נמי דמשום פסח איכא למיחש לאכליה גסה
דקף עד אכל הדוא ונחל על השובע אכליה גסה מיהא אינה אכליה
ונקדשעס מיקא הוא דחשניין ליה צדימות (דף מ.) אלא משום דלגבי
תחם היא אכליה גסה באכילה מועטת נקט מזה אי נמי ברובא קאמר
הכי קאמר או דילמא סמוך למנחה קטנה ואפילו בזמן דליכא פסח
דליכא למיחש לעשייתו ולא לאכילתו משום אכילת מזה מיהא איכא
למחש ליהוי אכליה גסה חשיני: **אגריסא המלך.** ברכות כד
וממליח חשומאזליה ולא היה איוב עד שעה ט': **כריתא דאגריסא.**
למור היינו ברובא דקמי צברייתא אפי' אגריסא דאע"פ דעדיין לא
אכל חזק איסורא לא מטא אחי בשעה ששיעית עד לאחר תשעה
אפילו גסה לא יאכל משום דמשיך ליה עד זמן איסור ויזמננה ולא
אכל **א66** אלא **א67** אחרה. ומהנה גידולו ולתנותה אחר חז' אפילו

לנמינר דאסרד בתמייה דאטו משוס דלא אלל ציי למענד אױסרױס:
הא מעא ליט עידן אױסרױס. קודם שיגמור עבודתו. דאפילו רבי
 אחר שהחיל לאכול בהיכר הכא מורי דאסרד דמעיקרה לעדת כן היה
 לו זמן אױסרױס דמי ואסיר: **מזו דימאט ט' דאגריסס כארבע ירדין**
 הוא מלא תיאובון גם הוא ממוחזר באכילתו ד' שעות צייס והלכך
 שיעבודו לאחר ט' קמ"ל דאסרד לאכול אלל אי הוה מיעון
 א משוס דילמא אחו לאימועני מפסק ואל משוס אכילה גסא דמלא
 זייעה דמחא קטנה עמן: **מעבל.** ואוכל מן המנחה והמעלה: **מרגינא.**
 היה אוכל ירק מן המנחה והמעלה לפי שאינו מושביל ציללה דלאמרי
 א הוה כן כי ערב הפסק כדי להשיק לאכול ציללה דלאמרי
 א משוס דמגרי יי לאלס וי: **וידאמרי** כדן כעומך רבא הוי שמי ממרר
 א וירקות ממשיכין את הלל לאכול כדמוכח גמי בצרכות (דף מג.) שהיו
 מ פער את הפרפרת על הפרפרת לא פער את הפא אלמא דפרפרת
 ממשיך את הלל: **השמש מעטביל כדני מעיס.** כלומר בני מעיס של
 א הפסק כדי שיכנס מנה ופסק לחיאלו: **ועברד** משוס קאי כחוספס פל
 א ואלס כיו: **וואפ' שאין קריא לרבר.** דלחילה הושתת אכילה וכו' לרבר
 כדאי לקבל את הזריעה ואם אינה מרושה אינה מקבלת הזריעה אף אדם
 יוכל המאכל של עבודה אחרי כן לחיאלון כן נראה צעני שיטעו ו
 יכול הוא לאכול בני מעיס מן שדרך השמש לאכול רשאי הוא לעשות
 אכיל אלא מושביל ליה גמי לם ייר כשאמס טורחיס עטרורו שטובלו
 בהנה מעבר ליה ולא תיראה. עוד יי לזון אחר ואין יו ממס:

צין

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones